

ВѢНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЪ

Стихове.

— М. Теофиловъ.

1. Пролѣтъ.

О, пролѣтъ е отново у родината наша!..
Пакъ църкатъ лѣстовички, дърветата цѣфтятъ;
полята се пробуждатъ — готови сж за паша,
и нивитѣ за оранъ, градинитѣ за цвѣтъ.

Пакъ пролѣтъ е... Но кой радваще се, кажете,
на кипналитѣ ниви, на слънцето що грѣй? —
Орачитѣ почиватъ, убити въ бойоветѣ,
и никой тѣхни гробъ не знае накждѣй.

Надъ тѣхъ ни родно слънце, ни пѣсни, ни молитва;
тѣхъ чужда прѣстъ притиска, безъ цвѣте, безъ роса;
за тѣхъ тамъ нѣма май, зора се тамъ не сипва
подъ свѣтло-роднитѣ засмѣни небеса! . .

2. Майка и синь.

по Галина.

— Прощавай, майко, не тъжи,
о, не плачи — горкана. . .
Кръсти, цѣлувай ме, че днесъ
прѣвали-ще балкана.